BIBLIOTECA ASOCIAȚIUNII SIBIIU

Anul al 57-lea
14 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 143 Luni 27 Mai 1940
14 Pagini

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni. Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE
IN TARĂ
pe un an la
UNIVERSUL COPIILOR
ZIARUL CĂLĂTORIILOR,
VESELIA, RADIO UNIV.
și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR
ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

DECENȚĂ

Fiecare zi, fiecare oră, cu ecoul cruntelor lupte ce seceră mii și sute de mii de vieți, contribue la accentuarea notei de seriozitate și de gravitate ce caracterizează traiul tuturor locuitorilor din toate statele europene.

Neamurile, dându-și seama de eventualități, își încordează voința, își dublează privigherea, își intensifică munca, își sporește producția și își aranjează viața în ritmul împrejurărilor și cu ochii atenți spre orizontul internațional.

Scrutând viitorul, ființa umană simte strângându-i-se inima în fața știrilor privitoare la însângerările la care sunt supuși semenii săi de pe câmpurile de bătae și în timp ce-și desăvârșește mijloacele de legitimă apărare, își îndreaptă gândurile către puterea divină care orânduește totul.

Nu e de mirare că, paralel cu pregătirea tehnică, oficialitatea însăși ține să sublinieze însemnătatea credinței în acțiunile omenești și, beligeranți ori neutri, imprimă atitudinii lor o sobrietate ce decurge firesc din neliniștea și din frământarea generală.

Sunt totuși, pretutindeni, oameni cari își manifestă nepăsarea ori aranjamentele personale, în totală discordanță cu atmosfera particulară a zilelor grele.

La București, de exemplu, ziua a trecut ca pretutindeni în țările îngrijorate, plină de muncă, de prevederi, de studierea hărților, a știrilor, de scontarea nesigurelor evenimente de mâine.

Noaptea s'a lăsat demult peste străzile goale în aerul încă rece al Primăverei ce întârzie să-și trimită binefăcătoarea ei căldură.

Când totul doarme, la ora închiderii localurilor, tăcerea e spintecată de strigăte, de râsete, de bubuitul motoarelor de automobile ce așteaptă pe cheflii în fața barurilor și dancingurilor. Amestec de vorbe și de expresii străine, amestec de rase și de purtări interlope, la ora aceea nu te crezi în piața unde străjuesc statuile lui Mihai Viteazu, Gheorghe Lazăr și Eliade Rădulescu. Ca într'o stradă sumbră, dintr'un port liber, în timp de escală pacifică a unor marinari veniți să-și înece în alcool nostalgia pământului, răsună indecența și nepăsarea inconștientă ce sfidează somnul, liniștea și odihna celor mulți.

Dacă s'ar face o statistică sumară, s'ar vedea că românii sunt în proporție redusă în mijlocul celor ce aruncă asupra unui oraș întreg suspiciunea de a nu înțelege toată tragedia ce întristează și îndoliază o parte a omenirii, toată tragedia ce atinge direct ori indirect toate popoarele lumii.

Restabilirea unei linii de cuviință și de decență nu e numai o chestiune de menținerea liniștei și de respectarea odihnei celor mulți. E o datorie față de buna reputație a unui popor întreg, umbrită de inconștiența câtorva cari nu înțeleg elementarele reguli de ospitalitate.

ATITUDINEA MARILOR PUTERI NEBELIGERANTE

S'au împlinit două săptămâni de când a început gigantica bătălie de pe frontul apusean. Reacțiunile Marilor Puteri cu interese mondiale, a căror viitoare îndrumare politică — ca și a restului lumii — atârnă de soarta războiului din Apus, s'au tradus, într'un prim răstimp, printr'o atitudine de așteptare față de desfășurarea operațiilor militare. La sfârșitul celei de-a doua săptămâni de luptă, deși, în multe privințe, situația internațională este încă extrem de neclară, Marile Puteri rămase până azi în afară de conflict își definesc atitudinea sau lasă să se întrevadă cele dintâiu indicii ale poziției lor viitoare față de conflictul în curs.

Până astăzi Italia este ceă care a mers cea mai departe pe calea precizării atitudinii sale. Ducele n'a luat cuvântul eri la Napoli, așa cum se svonise. D. Mussolini nu va rupe tăcerea sa, după cum a declarat nu de multă vreme, decât în ziua când va anunța o hotărâre. In cuvântarea rostită în piața Domului din Milano, contele Ciano a precizat însă atât de limpede atitudinea Italiei fasciste, încât nici o îndoială nu mai rămâne asupra sensului ei. Comentatori autorizați ca d. Virginio Gayda, care a afirmat că Italia nu poate rămânea în afară de conflict, sau ca d. Giovanni Ansaldo, care a arătat că interesele naționale și imperiale italiene trebue satisfăcute cu prilejul actualului războiu, dovedesc și ele că Italia și-a fixat poziția. Ii rămâne numai de ales momentul hotărîrii.

După opt luni de nebeligeranță, Italia rămâne astfel pe drumul, pe care și l-a deschis în 1935—1936 prin cucerirea Etiopiei și proclamarea Imperiului. Nici un fapt politic internațional n'a fost poate mai greșit apreciat la vremea sa de cancelariile europene ca noua vocațiune imperială a Italiei, care în loc să fie considerată în perspectiva sa istorică reală, a fost socotită ca o simplă acțiune politică provizorie de oportunitate. Această eroare de judecată stă în bună parte la evoluția politicii italiene de la 1936 până astăzi.

Incă de acum patru ani, pusă în situația de a alege între interesele ei continentale și interesele ei mediterane și imperiale, politica

(Continuare în pag. 2-a)

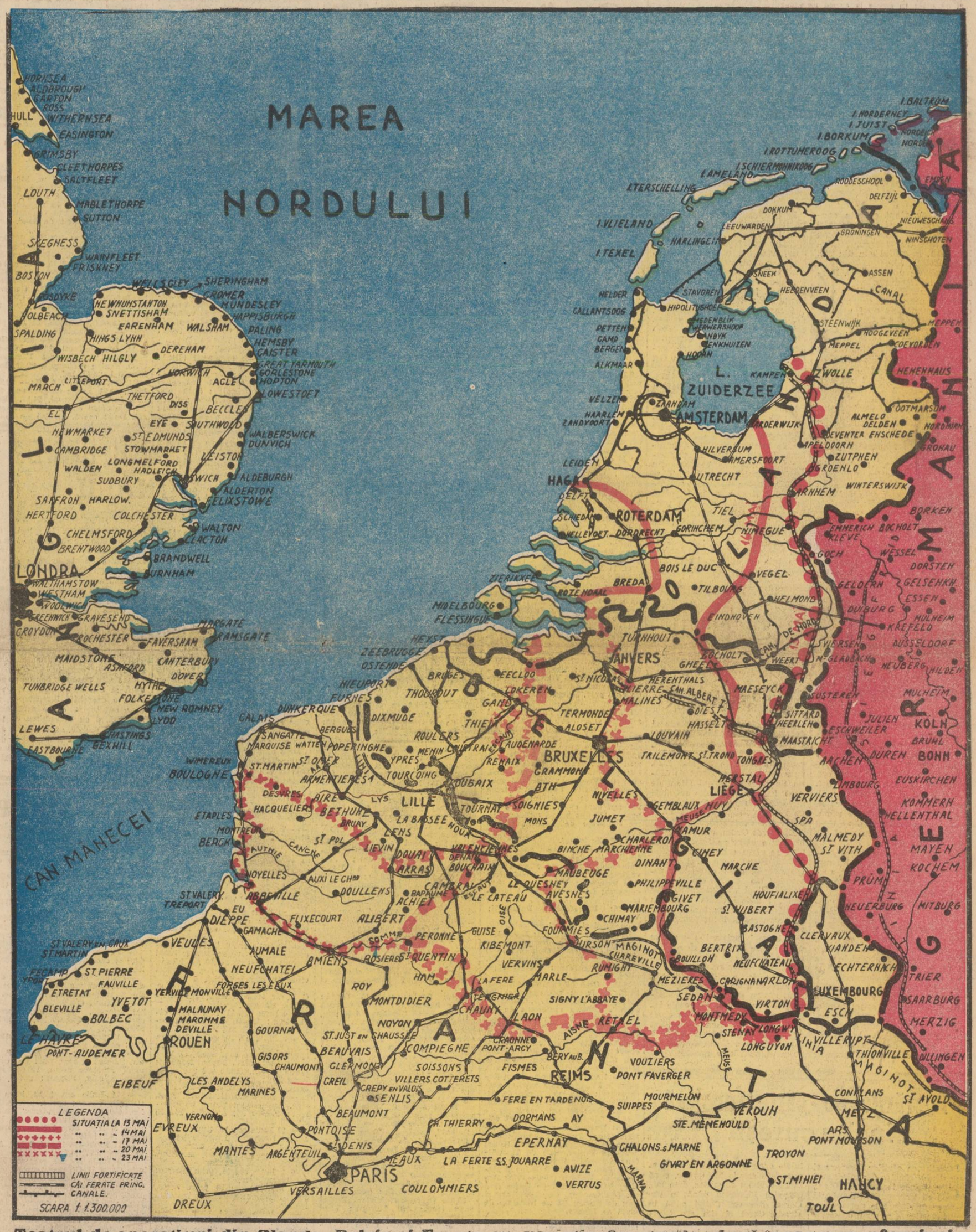

Teatrul de operațiuni din Olanda, Belgia și Franța cu variația fronturilor până începerea ofensivei germane în ziua de 10 Mai a. c. și până în seara de 23 Mai a. c.

HOTĂRÂRILE COMISIEI EUROPENE A DUNĂRII

In cursul lunii trecute, din inițiativa României, statele dunărene: România, Iugoslavia, Bulgaria și Ungaria, au stabilit la Belgrad un acord pentru apărarea securității și a păcii dunărene.

Acest acord prevedea o serie de măsuri de pază și de securitate în cadrul suveranității fiecărui stat riveran, toate însă având acelaș scop: pacea dunăreană.

La 17 Aprilie tot la Belgrad, comisiunea internațională a Dunării confirmă acest acord al celor patru state, remarcând nu numai oportunitatea măsurilor luate ci și dreptul suveran și exclusiv al fiecărui stat riveran de a exercita poliția în apele respective.

Acum două zile, s'a întrunit la Galați comisia Europeană a Dunării. Cu acest prilej, după ce delegatul României a adus la cunoștință atât acordul dela Belgrad cât și rezoluția din 17 Aprilie a comisiunei internaționale a Dunării, comisiunea Europeană în unanimitate a votat o rezoluție prin care afirmă că este de interes general ca măsurile de ordine stabilite la Belgrad să fie aplicate și pe Dunărea maritimă, recunoscând în acelaș timp că sunt măsuri de competența României pe baza dreptului ei exclusiv de a face poliția în această parte a Dunării.

Această rezolutie are o îndoită semnificație.

In primul rând ea dovedește că politica de pace în regiunea dunăreană este realmente o politică de interes general european.

Intr'adevăr, se știe că la 13 Mai 1939, Germania a reintrat în comisia Europeană din care se retrăsese cu trei ani în urmă.

Colaborarea Germaniei în toate problemele dunărene a fost totdeauna considerată de România ca de interes general și de aceea România a și depus la timp toate străduințele ca Reichul să revină în comisiunea Europeană, din care făcea parte și Franța-Anglia și Italia.

Faptul că la Galați Germania a votat alături de Franța și Anglia aderând astfel alături de aceste puteri cu care se află azi

(Continuare în pag. 2-a)

IN CE CONDIȚII AR RENUNȚA ITALIA LA RĂZBOI

Un reportaj senzațional din ziarul „New York Times"

Belgrad, 24. (Telegraph-Orient). — Ziarul „Vreme" publică un reportaj senzațional din „New-York Times" în care acest ziar bazat pe pretinse informațiuni din sursă autentică oficială comunică condițiunile puse de Italia pentru ca să renunțe la intrarea ei în război. Italia cere: 1) Predarea Maltei; 2) Controlul asupra Tunisului; 3) Predarea canalului Suez și a Somaliei franceze.

Contribuția voastră de azi înseamnă mâine cazemate, tunuri și avioane împotriva celor ce ar îndrăzni să calce hotarele noastre sfinte.

IMPOTRIVA ALARMISMULUI

Pentru a pune capăt alarmismului atât de dăunător azi, d. M. Ghelmegeanu, ministrul internelor, a dat o circulară tuturor organelor în subordine să defere imediat justiției pe toți acei cari, cu voe sau din ușurință turbură liniștea ce trebue să domnească în țară.

— Circulara o publicăm în corpul ziarului.

GARANȚII ȘI BALCANII

Răspuns ziarului „Magyarszag" din Budapesta

Ziarul „Magyarszag" din Budapesta cu data de 20 Mai c., într'un articol intitulat: „Noi nu aparținem Balcanilor", polemizează cu „Universul" și ironizează propunerea ce s'a făcut privitoare la o apropiere între Ungaria, România și statele din sudestul european pe temeiul intereselor lor comune și ale păcii.

Reținem din acel articol trei afirmațiuni:

1) Ungaria nu poate să facă parte dintr'o asemenea comunitate „balcanică", de oarece nu este „stat balcanic";

2) Cultura apuseană se oprește la Carpați; iar dincolo de Carpați încep Balcanii, ceeace înseamnă că frontiera culturii apusene ar fi pe linia Carpaților românești.

3) „In timpul când principele Bathori tipărea Biblia, în Balcani, ca să poți număra până la 20, trebuia să-ți arunci ovincile din picioare.

Clujul avea o Universitate pe vremea când popii din România nu știau nici ceti, nici scrie. Dacă „Universul" nu știe toate acestea, e o dovadă de ignoranță balcanică".

In ce privește întâia chestiune, reamintim că acum câțiva ani ungurii au primit cu entuziasm ideia unei strânse colaborări cu turcii, pe baza originei lor comune.

Atunci numeroase personalități politice și culturale din Ungaria au ținut să afirme cu mândrie originea turanică a maghiarilor și să considere firească apropierea lor de un alt popor balcanic și asiatic.

Așa s'a născut „turanismul" în Ungaria, sprijinit de elementul etnic și pe comunitatea spirituală.

Așa dar, s'a considerat firească apropierea între Ungaria și un stat asiatic și european-balcanic, ca Turcia, până acum câțiva ani de opinia publică maghiară.

In ce privește afirmația, că frontiera culturei apusene e pe linia Carpaților și deci Ungaria ar face parte din statele ce se pot făli cu această cultură, pe când partea României de dincoace de Carpați, nu, căci ar aparține „Balcanilor", autorul articolului apărut în „Magyarszag" ignorează istoria propriei sale patrii. Toți istoricii maghiari recunosc că cel mai mare rege al Ungariei a fost Matei Corvin, român de origină, protectorul artelor, literelor și științelor, sub domnia căruia s'a produs renașterea cul-

(Continuare în pag. 2-a)